

έδαφος εις τὰς ὑρεινὰς περιοχάς, ἴδεν δὲ νανταὶ νὰ προχωροῦν κεχωρισμένως καὶ πρέπει νὰ συγχρονισθοῦν. Ὅταν υἱοθετηθῇ ἡ ἐπίκαιρα ἀντιμετώπισις, τὸ πρόβλημα τῶν πληθυσμιακῶν πίεσεων φαίνεται ὅτι θὰ καταντῆ εὐκολώτερον, διότι ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς αὐξάνει σήμερον μόνον κατὰ 1,2 οἰο περίπου ἑτησίως. Λόγω τῆς μεγάλης βελτιώσεως εἰς τὸν τομέα τῆς υγιεινῆς, (ιδιαιτέρας δὲ ἡ ἐκρίζωσις τῆς ἐλονοσίας), τὸ ποσοστὸν τῶν θανάτων ἀνερχόμενον εἰς 7 ἕως 9 ἐπὶ τοῖς χιλίοις, εἶναι ἕνα τῶν κατωτέρων εἰς Εὐρώπην. Ὁ ἀριθμὸς τῶν γεννήσεων ἀνέρχεται εἰς τὰ σημερινὰ ἐπιπέδα τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας. Ἐπομένως εἰς τὸ πρῶτον εὐχερὲς στάδιον τῆς δημογραφικῆς ἐπαναστάσεως παρῆλθεν ἡδῆ. Ἡ ἀπορροφῆσις τῆς ὑποαπασχολήσεως καὶ τῆς φυσικῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ μετὰ τὸν παρόντα περίπου ρυθμὸν εἶναι ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπός, ἐπὶ τοῦ προβλήματος τῆς ἀπασχολήσεως, τῶν προσεχῶν εἰκοσι ἐτῶν. Ἡ ἐπιτάχυνσις τῆς μεταναστεύσεως, ἡ ὅποια σήμερον ἀπορροφᾷ τὰ τρία τέταρτα τῆς αὐξήσεως τοῦ ἐργατικῶν δυναμικοῦ, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ ἀντιμετωπισθῇ, παρὰ μόνον ὑπὸ τὰς αὐστηροτέρας τῶν ἐγγυήσεων. Ὅπως, ἐὰν ἡ μετανάστευσις ὀργανωθῇ ἐπὶ μιᾶς σχετικῆς βραχυπροθέσμου βάσεως καὶ ἐπὶ τῆς σκοπῆς νὰ ἀποκτήσουν οἱ Ἕλληνες ἐργάται εἰδικευσὶν καὶ ἐμπειρίαν, τὰς ὁποίας δὲν δύνανται νὰ ἀποκτήσουν εἰς τὴν χώραν ταύτην, αὕτη θὰ ἀπέβαινε κατ' ὄλοκληρον εὐεργετικὴ καὶ ὄχι ἀναγκαῖον κακὸν ὅπως εἶναι σήμερον.

2. Τὰ περιθώρια ἀναπτύξεως

Ἡ αὐξήσις τοῦ ἐθνικοῦ προϊόντος μετὰ ρυθμὸν κατὰ μέσον ὄρον, ἀνώτερον τοῦ 6 οἰο ἑτησίως κατὰ τὴν παρελθούσαν πενταετίαν ὠφέλιτο ἐν μέρει εἰς τὴν ξένην βοήθειαν, ἡ ὅποια προσέφερε τὸ ἥμισυ τῶν πόρων ἐπενδύσεων. Ἡ ἐπιτεύξις αὕτη εἶναι σημαντικὴ, δεδομένου ὅτι μέχρι τοῦ 1951 αἱ ζημίαι τοῦ πικέμου εἶχον ἀποκατασταθῆ καὶ ὁ ὕγκος τῆς ἐξωτερικῆς βοήθειας εἶχε δραστηρικῶς μειωθῆ. Τὸ ποσοστὸν τοῦτο δύνανται εὐχερῶς νὰ συγκριθῇ μετὰ τὸ ἐπιτευχθέν τοιοῦτον εἰς τὰς βιομηχανικὰς χώρας τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης κατὰ τὴν ἴδιαν περίοδον. Τὰ περιθώρια ὅμως ἐπιταχύνσεως τῆς ἀναπτύξεως παραμένουν εἰσέτι μεγάλα. Αἱ φυσικαὶ πηγαὶ ἐπιτρέπουσιν τὴν αὐξησίν καὶ διαφοροποίησιν τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς. Ἐν εὐπροσάρμοστον τῆς ἐργατικῆς δυνάμεως πρὸς δυσκόλους εἰδικότητας ἠδῆξῆθη τεραστίως ἀπὸ τοῦ πολέμου, ἐν μέρει λόγω τῶν μετακινήσεων τῶν πληθυσμῶν πρὸς καὶ ἀπὸ τὴν ὑπαιθρον.

Ὁ αὐστηρὸς περιορισμὸς τῶν πολυτελεῶν οἰκοδομῶν θὰ ἐπέτρεπε τὸν διπλασιασμὸν τῶν παραγωγικῶν ἐπενδύσεων (αἱ ἄμεσοι παραγωγικαὶ ἐπενδύσεις ὑπερβαίνουν κατὰ τι τὸ ἕνα πέμπτον τοῦ συνόλου τῶν ἐπενδύσεων) καὶ πλὴν τούτου τὸ 1)6 τῶν δαπανῶν εἰς ξένον συνάλλαγμα θὰ ἤδύνατο νὰ διατεθῇ εἰς περισσότερον παραγωγικὰς ἐπενδύσεις. Ἐὰν δὲ ἐμειοῦντο εἰς τὸ ἥμισυ αἱ ἀμυντικαὶ δαπάναι, οἱ διαθέσιμοι δι' ἐπενδύσεις πόροι θὰ ἤδύνατο νὰ αὐξηθῶν κατὰ περὶ τὴν ἕνα πέμπτον. Τὸ ἀθροιστικὸν ἀποτέλεσμα ὄλων αὐτῶν τῶν ἀνακατανομῶν θὰ ἤδύνατο νὰ εἶναι μιᾶς αὐξήσεως τοῦ ρυθμοῦ τῆς ἀναπτύξεως κατὰ 6 οἰο ἕως 8 οἰο. Διὰ νὰ πραγματοποιηθῇ ὅμως τοῦτο, ἀπαιτεῖται μία σειρά πολιτικῶν ἀποφάσεων καὶ ἡ λήψις μέτρων, τῶν ὁποίων ἡ ἀνάλοσις ἐκφεύγει τῆς παρουσίας ἐκθέσεως.

3. Κατευθυντήριοι γραμμαὶ

Τὸ Γεωργικὸν πρόγραμμα τὸ ὅποιον προτείνεται διὰ τῆς παρουσίας ἐλθούσεως στρέφεται ἐπὶ σειρὰς προϋποθέσεων, αἱ ὅποια ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομίας θεωροῦνται ὡς βίαιον ρεαλιστικά. Ἡ πρώτη προϋπόθεσις εἶναι ὅτι ἡ μεταρρυθμισις τοῦ διοικητικοῦ συστήματος, ἡ ὅποια ἤρχισεν ἤδη, θὰ δώσῃ εἰς τὴν διοίκησιν περισσότεραν ἐλαστικότητα, μεγαλύτερον βαθμὸν ἐνεργητικότητος καὶ εὐρυτέρου ὀρίζοντος δραστηριότητος. Ἡ δευτέρα βασικὴ προϋπόθεσις τῆς ἐκθέσεως ταύτης εἶναι ὅτι θὰ μειωθῇ δραστηρικῶς ἡ ἀβεβαιότης εἰς τὸν ἐξωτερικὸν τομέα. Εἰς ὠρισμένην ἔκτασιν τοῦτο θὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος, ἐφ' ὅσον ἡ σχετικὴ ἀνεξαρτησία ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν βῆθῃεν ἀποτελεῖ ἕνα τὸν βασικὸν τοῦ ἀντικειμενικῶν σκοπῶν. Ἀναμένεται ὅμως ἐπίσης ὅτι εἰς τὸν ἐνδιάμεσον χρόνον, ὅτε ἡ ξένη συμβολὴ θὰ καίτῃ σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν οἰκονομίαν, δὲν θὰ ὑποσῆι αὕτη σοβαρὰ ἐτησίως διακυμάνσεις. Διότι, περισσότερον ἀπὸ πολλὰς ἄλλας Μεσογειακὰς χώρας ἡ ἀβεβαιότης τῆς ἐξωτερικῆς βοήθειας ὑπῆρξεν ἐμπόδιον διὰ τὸν συγχρονισμὸν συνεχῆ προγραμματισμῶν τῆς ἀναπτύξεως. Ὁ δῆγησεν εἰς ἐναλλαγὰς τῆς πολιτικῆς ἐπενδύσεων, ἡ ὅποια, ἂν καὶ πλεισταῖς ὑπερβαλε, δύνανται παρὰ ταῦτα νὰ κατανοηθῇ. Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἀναφέρεται ὅτι ἔτι ἀπὸ τὸν πόλεμον, ἡ ἀνεξαρτησία ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν βοήθειαν ἔχει μὲν μειωθῆ, ἀλλὰ οὐδὲν ἔτι ἀποκατασταθῆ. Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἀναφέρεται ὅτι ἔτι ἀπὸ τὸν πόλεμον, ἡ ἀνεξαρτησία ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν βοήθειαν ἔχει μὲν μειωθῆ, ἀλλὰ οὐδὲν ἔτι ἀποκατασταθῆ. Ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἀναφέρεται ὅτι ἔτι ἀπὸ τὸν πόλεμον, ἡ ἀνεξαρτησία ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴν βοήθειαν ἔχει μὲν μειωθῆ, ἀλλὰ οὐδὲν ἔτι ἀποκατασταθῆ.